

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ: АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10. П. пош.
Конт. почт. шаш. 504060.
149322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місцеві 5-99 зод.
Зарубіжні 15-00 „
Париж 30-00 „
Рим 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-36.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРИКА
20 сот.

Пропонують Італії половину Абісинії.

ЛОНДОН, 9. 12. ПАТ. Пропозиції, які при-
йшли до Лондону знавця Форін Офісу Пе-
терсен і над якими радить британський ка-
бінет міністрів під проводом прем. Болдуїна,
зводяться до того: 1. Східна частина провін-
ції Тигре, яку заняли італійські війська, зали-
шиться при Італії з Адуєю і Макале. Святе мі-
сто Абіссинів Аксум віддадуть Абіссинії. Грани-
цю між Тигре та Еритреею вирівнують на ко-
ристь Італії, яка дістане більшу смугу землі у
провінції Дамакіль. 2. Італія дістане цю про-
вінцію Огадає зі суміжними провінціями Бая-
та Боран до 36. степеня географічної довжи-
ни на заході і до 8. степеня географічної ши-
рини. Таким чином італійські посілості посу-
нуть би на 75 км. на південне від Аддіс-Абеби.
Ці простори обіймають смугу озер, які є про-
довженням озера Рудольфа і є пригідним хо-
дівцями тереном, на яким можна посели-
ти від 1 до півтора мільона людей. 3. Абіссинія
дістане смугу землі у формі коридору до пор-
ту Ассаб, який належатиме до Абіссинії. Якщо
Мусоліні відкине цю пропозицію, тоді Абіс-
инії відступили би порт Зеїла у британській Со-
малі, смугу землі з французького Сомалі, на
що французи дали свою згоду. 4. Абіссинія
нашиться під сувереністю цесаря і дістане
поміч Лїги Націй, щоб перевести відно-
сини реформи при співузасті Італії. Таким чи-
ном Італія дістала би 150.000 квадратних миль
або майже половину дотеперішньої Абіссинії,
які простір сягає 350.000 км². Ці пропозиції
приняв британський уряд. Іх пропонує Мусо-

лініні, цесареві Абіссинії та комітетові п'ятих
Лїги Націй. Ці пропозиції куди більше дають
Мусоліні ніж йому пропонували дотепер.

БРИТАНСЬКИЙ КАБІНЕТ РАДИТЬ НАД ПРОПОЗИЦІЯМИ.

ЛОНДОН, 9. 12. ПАТ. Нині в год. 11-й від-
будеться під проводом Болдуїна засідання мі-
ністрів, на яким розглянуть французько-англій-
ський проєкт з метою поладнати італійсько-
абіссинський конфлікт.

ПАРИЖ, 9. 12. ПАТ. Мн. Гор вїхав вчора
в год. 10.15 вечором з Парижа до Швайцарії.

МЕЧ ДАМОКЛЯ НАД АБІССИНІЄЮ.

ЛОНДОН, 9. 12. ПАТ. „Дейлі Геральд“ пи-
ше: Якщо Мусоліні згодиться вести переговори
на основі французько-британських пропозицій,
тоді відкажуть нафтові санкції. Якщо Мусоліні
відкине ці пропозиції, зате на них згодиться ці-
сар Абіссинії, тоді нафту, санкції обов'язуватимуть
від 1. січня. Якщо їх приймуть і Мусоліні і цісар
Абіссинії тоді ці пропозиції пропонує Лїзі На-
цій, яка не зможе їх відкинути, хочби навіть ви-
жила їх за незгоди зі засадами Лїги Націй. Як-
що цісар Абіссинії відкине їх, В. Британія і Фран-
ція вестимуть далі переговори, а прем. Ліваль
буде домогатись, щоб припинили всі санкції.
Згаданий щоденник пише, що Абіссинія мзбу-
ть відкине ці пропозиції, бо територія, яку пропо-
нують Італії, є куди більша від тої, яку Італії
заявляла за два місяці, хоч дотепер не стривує
повалення спротиву абіссинських військ

Перед новою димісією еспанського уряду.

МАДРИД, 9. 12. ПАТ. Нині відбудеться за-
сідання ради міністрів. Прем. Шапаліста зая-
вив, що подається до димісії, якщо кортеж від-
кажуть урядові провади. Дуже можливо, що кри-

за уряду пізнється вже нині на засіданні ради
міністрів. Кружляють поговори про димісію од-
ного або кількох міністрів.

Паляс

Від нині гумор і забава! 6 королів гумору: Секе Сакаль,
Тібор Ф. Гольмай, Фелікс Брессарт, Отто Вальбург, Ка-
роль Гушар, Ернест Вербес — у найвеселішій австрій-
ській фільмі

Чотирьох і пів мушкетерів.

Хмари над Єгиптом.

Єгипетський уряд проти В. Британії.

ПАРИЖ, ПАТ. „Інтраансжан“ повідомляє з
Каїро: Єгипетський уряд звикає останню заяву
Мн. Гор про невтручання В. Британії до внут-
рішніх азіявних Єгипту за недостаточну. Тому
прем'єр рішив у поведінку 9. травня приєднати
конституцію з 1923 р., яку припинили на деякий
час. Рішення прем'єра, який намагався вивести
зв'язок з англійського надкомісара, але

безуспішно, викликало в Єгипті велике вражін-
ня.

ЛОНДОН, А. Т. Е. Остання промова мн. Го-
ра у палаті громад викликала неприхильне вра-
ження в єгипетських колах, головню в колах на-
демічної молоді. Тому в неділю дійшло до нових
заворушень. Кілька тисяч студентів домогалося
бойкоту англійських товарів. 7 поліція ранила.

Наради міністрів трьох прибалтійських держав.

РИГА, 9. 12. ПАТ. Нині почалися у Ригі на-
ради трьох міністрів закордонних справ: Литви,
Естонії і Латвії. До Риги приїхали вчора делега-
ції: литовська з мн. Лозарайтисом і естонська з
мн. Селамом та Ларетом. Оби делегації привтав на
літві генеральний секретар міністерства закор-
донних справ Мунтерс, члени естонського та ли-
товського посольства і вищі урядові міністер-
ства закордонних справ.

РИГА, 9. 12. ПАТ. Мн. Селам, який вчора
вечором прибув до Риги заявив журналістам, що
не може говорити про подробиці планованого пе-
ревороту, бо справу розглядає слідча влада. В
кожному разі швидко сталося, що плани змов-
ників розкриті і залякували. В Естонії панне
опокі.

НІСЬКИЙ ТЕАТРИ НА ВІВТОРОК 10. ГРУДНЯ 1935.

Нині у Великій Театрі в год. 8. веч. Павла Абрагама

„Пригода у Гранд готелю“

оперетка з ІВ. КУЛЬЧИНСЬКОЮ.

першорядна обсада. Барані і веселі танкові еволюції.

НОВА КНИЖКА!

Із жіночої психології

Химерне серце

Ірини Вільде.

Ціна 1.50 зод.

Порто 30 сот., висилка Адміністрації
„Діло“, Львів, Ринок 10.

Нова вода на московський млин.

Кріза у Франції і московська небезпека в Європі.

Женева, 3. грудня 1935.

Давно вже політичне становище у Франції
не було такою складне, запутане і небезпечне,
як тепер. Причина цього полягає в значній мірі
в тім, що в Парижі провадять боротьбу між со-
бою властиво не два табори, до того ж навіть межі
цих таборів означені досить невизначено. В самім
урядовім таборі сидять не лише отверті проти-
ники прем'єра Лівальа, з більшовицько-соціалі-
стичного табору, а й такі неперемінені прихильці, як
„єрмачки“ соціалістів-радикалів, Ерію. Що ви
свою партію фактично вже давно не проводять
не зважаючи на останній демонстраційний пере-
вібір, загально відомо. Частина його партії ма-
ширує очевидно під командою Москви, частина
підтримує сучасний уряд, а частина хитається
при різних голосуваннях між „народним“ фрон-
том та Лівальом. В самім більшовицько-соціалі-
стичнім фронті, „таварих“ Лівон, Блума, ласі на
міністерські фотелі та державне корито, витоп-
люються часом від провладу п. Лівальона та за-
грожують повалити Лівальа скоріше, ніж цього
треба Москві.

Сучасна тактика Москви в Парижі досить
вершута вже з тої причини, що свою акцію у
Франції кремлівські мовновладці мусять ор-
ганізувати до своїх акцій та цілою політичного
становища в Європі. У Москві знають добре з
сумного досвіду, що коли акція викликає про-
тивакцію, та розуміють окрім того, що Франція
має без порівняння більше впливу та значіння в
цілій світі, коли на чолі її стоїть Ліваль, ніж
коли на його місці стоїтиме Поль Бонкур, чи
якийсь інший прихильник більшовицької у Франції.
Отже оскільки московський уряд використовує
Францію для своїх акцій в Європі та ве боротьбу
рішучих заходів Лівальа проти більшовицької у са-
мій Франції, щоб повалити Лівальа властиво не
потребує пояснати.

Цю вершучість своїх московських проти-
ників та хитрощі в таборі Ерію використовує Лів-
аль тимчасом дуже зручно, боронячись по-
ва окозами своїх фінансових декретів про державні
ошадності, доля яких очевидно злучена з вели-
кої міри з істнуванням сучасного міністерства.
Страх переборити на себе відповідальність за фін-
ансову руїну держави перед виборами, лику
соціалісти жадать вже в січні і які відбудуться
найпівнічніше цієї весни, стримує повому частину
радикалів-соціалістів виступити безоглядно про-
ти Лівальа. Чи зможе цей страх стримати їх і
при близьких рішеннях справи розв'язати „Боні
Христі“ та інші національні організації Франції,
питання більш ніж сумнівне. Але не підлягає сум-
ніву, що розв'язання національних ліг адасть
Лівальа піаном на локі і велику Москву.

Знищити національні організації Франції ру-
ками сучасного „буржуазного“ уряду є тепер
найбільшим тактичним завданням і найважли-
вою мірію Москви. По знищенню цих організа-
цій московські агенти у Франції матимуть налію
завести там більшовицьку еволюцію, спочатку в
лагідних формах, без поважного протипу крові,
а навіть відкрити соціалістично-демократичну
маску для дальшої московської акції в цілій
Європі.

„Запаморочення сучасними успіхами“, по-
ред ними остерігає Москва французьких соці-
алістів та завчасно спробує запровадити у Франції
більшовицький лад, що викликало б одну налію

Найбільший вибір
ЖІНОЧИХ МАТЕРІАЛІВ
НА ПЛАШІ ТА СУКНІ
порукає по нинішніх цінах фірма
АНТОНІ УВЕРА
17-40 Львів, Галицька ч. 10. 18-30

нальних організацій та громадянську війну, мала бути фатальною для самого московського уряду. Передбачувана інтервенція великих держав проти французьких більшовиків, подібна до відомої інтервенції єврейів Мадярщини проти її більшовицького уряду, мала б очевидно своїм безпосереднім наслідком і виступ великих держав проти самої Москви. Запобігти цьому московський уряд міг би очевидно лише нападом на Німеччину ще перед ліквідацією більшовицького ладу в Франції. А вигляди на успіх цей са- пад міг би мати лише тоді, коли б більшовики запланували більш-менш одночасно в обох латинських сестер, Франції та Італії.

І на повалення фашизму в Італії спрямова- ло тепер усі зусилля Москви в Женеві та цілій Європі та Америці. Між іншим припущенню опро- ту більшовицької революції у Бразилії можна уважати відповідь Москви на збільшення бразилійського експорту до Італії. В Женеві моско- вська акція проти Італії не зустрічає на превели- кий жаль ані належного арозуміння, ані належ- ної протидії. Хоч в англійській пресі було сво- го часу заявлено, що Англія ані трохи не в про- ти фашизму, і тактика англійських чинників у Женеві цілком відповідає цій заяві, але сама структура женецького апарату не дає змоги впливати як слід на делегації деяких дрібніших держав, що свідомо чи не свідомо підтримують фактично акцію Москви в Женеві. Коли цим „ан- тифашистам“ звернути увагу на те, що упадок сучасного режиму в Італії наслідком її можливої поразки міг би спричинити більшовицький пере- аорот в Італії, то ці пани знизують плечима і від- повідають, що це вже справа самої Італії.

Можна було думати, що на німецько-фран- цуські переговори Москва відповість негайним поваленням уряду Лявалля, відкликаючи ради- кальних міністрів з його кабінету. Це не сталося. А коли сучасний французький уряд утримуєть- ся й далі, то одною з поважних причин цього буде останнє незначально енергійне і виразне за- значення становища Німеччини супроти моско- вського уряду. Відоме інтерв'ю Гітлера ставить московський уряд перед дилемою прискорити пе- реведення своїх плянів в Європі, чи відмовитися від їх здійснення у ближній часі взагалі. Поба-

чавши свої карти відкритими і перемішаними кремлівські можновладці заметушилися. Про це свідчить виразно ластрія московської преси, яка уживає проти фашистів таких аргументів як „алодій, брехун, санічне рило, скажений пес“ і т. ін. („Ізвестія“ 29. XI. 1935.). Останній а вира- зів улюблених вівів із творів Пушкіна і прикладе- ний до коореспондента „Дойтше Альгемайне Цай- тунг“ п. Юста. Цьому останньому не лишається властиво нічого іншого, як відповісти відомою цитатою з „Гетца фон Берліхінгена“, Гете.

Коли політична криза у Франції збільшув

московську небезпеку в Європі, то сучасна так- тика Німеччини супроти московського уряду ро- бить її заборолом проти цієї небезпечки, та впли- вав дуже поважно і на тактику самої Франції та Англії. Устійненнм твердого політичного на- пряму в сучасних політичних відносинах в Єв- ропі тим більш потрібне, що поширення ембарго на нафту, яке має бути негайно вирішено в Женеві, загрожувало новим загостренням англо- італійських відносин. А це може бути водою на московський млин.

М. Данилюк.

В справі ювілею Митрополита кир Андрія.

До Всечеснішого Духовенства Львівської Архиепархії!

Дня 17. I. 1936 минає 35 літ від вступлення на Митрополичий Престіл Митрополита Кир Ан- дрея — Князя Української Церкви та Батька У- країнського Народу й почесного члена Т-ва ім. св. Андрея. Життя повне труду та жертв і не- втомна самовіддана праця для добра й розвою Української Церкви й Українського Народу на- шого Дорогого Ювілята роблять усіх нас Його довжинками, зобов'язують нас до вдячності. Чи- сленні церковні й національні установи, що зби- рають та зберігають дорогоцінні пам'ятки твор- чого духа українського народу, що плачуть, по- ширюють і виказують перед світом духову культуру народу, що несуть поміч бід- ним та немінним, як оті, щоб для прикладу на- звати: Національний Музей, Гр.-Кат. Богослов- ська Академія, Великий Сиротинище СС. Василі- анок, Народня Лічниця — це плід творчої думки, творчих змагань Нашого Великого Ювілята, це плід Його самовідданої любові до рідної Цер- кви й рідного Народу. Численні Пастирські По- слання з велими цінними вказівками для свяще- ників та вірних, як плакати і зберегти віру серед життєвих труднощів та хуртовин, як плакати й досконаліти християнські чесноти, а передовсім любов Бога та свого Народу серед найріжніших життєвих обставин; далі як працювати для Цер- кви й Народу, як гартувати духа народу до ви- конання наложеного на нього Божим Провидін- ням завдання, Його терпелий шлях на заслання підчас російської окупації, Його трудн та жер- тви для Церкви й Народу в повсюдному лихоліт- ті — це дорогоцінні скорби реаности й духа лю- бови Ювілята, що їх передовсім Духовенство повинно належно підкреслити в моменті небу-

денного ювілею нашого Архиерея, їх собі при- своїти та передати грядучим поколінням як не- звичайну цінну спадщину, як ясні дороговкази на історичному шляху Української Церкви й У- країнського Народу. Тому 35-літній ювілей Ми- трополитства в Галицькій Провінції Впреосв. Митрополита Кир Андрія нехай буде у нас вели- ким торжеством, нехай буде тим благословенним часом, в яким Духовенство та всі вірні ще тіс- ніше об'єднуються з Нашим Дорогим Архиере- ем, щоб споминити завдання, наложені на нас Бо- жим Провидінням! Видимим знаком привязання та любови нехай стануть передовсім щира мо- литва, Служби Божі, сповіді та св. Причастія з самим дні вступлення на Митрополичий Престіл у наміренні Ювілята, щоб Вселикий дарив Ю- виліта багатими ласками, крпив Його сили й дає Йому ще довгі літа прожити з нами для добра Католицької Церкви й Українського Народу. Трізвоню пам'яткою привязання та любови до Ювілята нехай стануть дивниці в тім році уста- нови, як сиротинці, товариства опіки над бідни- ми, церковні брацтва та інші, що здійснювали б голошені Ювілятом ідеї.

Львів, дня 5. грудня 1935.

Надзірна Рада Т-ва ім. св. Андрея у Львові:

Голова: о. Юліан Дзєрович. Часни: о. Михайло Бобовник, о. Юрій Боднар, о. Микола Виниць- кий, о. д-р Лев Галицький, о. Микола Гошовський, о. Василь Кулик, о. Микола Ліницький, о. Оле- ксандр Малиновський, о. С. Мохначкий, о. Григорій Микитюк, о. Йосиф Остапчук, о. Йосиф Савицький, о. Василь Сайкевич, о. Іван Щербанюк.

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ.

75)

ГМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ
У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.
Спогади зперед 20-ти літ.

Відвідини міністра Гайнольда і секційного аша Марке лиш одним днем випередили і були гейби заповідю високих відвідин табору архи- княжною Марією Йосифою, матірню тодішнього наслідника престолу, пізнішого останнього ав- стрійського цесаря Карла. Архикнягиня приїхала 29. вересня, у приватному характері, супрово- джена двірськими дамами юнґинею Віндіш- грец та адютаантами — марграфом Палявічінім і графом Беком. Їх приїзду очікували в таборі відпоручники намісництва — гр. Кастель і д-р Галіма. Не було ніяких особливих приготувань, заповідів, ані програми прийняття. Таке було бажання архикнягині. Та нарід самотужки зго- товив їй овацію, утворивши збитий шпалір від брами до церкви. Близько жовто-блакитні від- знаки і стяжки. Вийшла шкільна дітвора з учи- тельством. У брамі привітав її короткою промо- вою начальник табору барон Чапка. В моменті, як він бесіду кінчив, виринула як зпід землі сво- ерідна селянська група в гарній народній ноші, із хлібом-сіллю на таці і жмутами пільних кві- тів, що їх діти зложили у ній архикнягині. В окру- женні дітвори проведено її до церкви, де в дє- рях чекали наші і словінські священники в цер- ковних ризах. Яюсь і цим разом не обійшлося без „припадкового“ промаху. Не явився в цер- кві — хор: відвідини церкви були мовчазні. Хор

виправдувався незнанням; запізно його повідом- лено! Хоч знав увесь табір. І те — можливе...

Зате пізніше, коли архикнягиня в кінцевому бараці приймала чолобитню виселенців, хор від- співав справді по мистецьки: „Австрійський гимн“ — „Ізаа синіх Карпат“ і „Многая літа“; при чому так сильно виріжнювався голос сопра- ністки панни С. Музичної, що архикнягиня Ма- рія Йосифа казала собі її і диригента хору Іва- на Ворончака окремо представити. Таке особли- ве виріжнення матірню цесаря могло мати зна- чіння, якщо б...

Після церкви відвідала архикнягиня школу, де шкільні діти вручили їй китицю квітів із ве- личним вишиваним манжетом; відтак — елек- трівню, варштати, пекарню. Нарешті зайшла до двох виселенецьких бараків, одного нашого, од- ного словінського. Всюди витали її хлібом сіл- лю, добрим словом, співом і — плачем. Жінки клякали, заломлювали руки і стиха голосили: „Найясніша Пані — пустить нас додому...“

Ніхто їх у цьому не спинював. Дехто пода- вав прохання на письмі, хоч те було заборонене. Але — адютант їх відбирав. Не було ні одніської немилості пригоди. Архикнягиня лише здивлялася, що синики на баракових тапчанах лежали ря- дом один поруч одного, без ніякої пересічки по- між ними. Висока перспектива!...

Відвідини гміндівського табору українських виселенців матірню тодішнього наслідника пре- стола, а майбутнього цесаря, — не були випад- кові. В тому світі такі речі обдумують, заки їх виконують. Вони були проявом сприятливої для нас зміни настроїв на віденському дворі. Шо- правда, — тимчасової. Інакше і не могло бути.

В тому часі — при кінці 1915. року — відві- дини не вгавали. В четвер 30. вересня відвідали табір міністеріальні радники всіх віденських мі- ністерств, а 1. жовтня приїхав відвідати своїх земляків віцебанус Хорватії, якого хорватські виселенці витали демонстраційно.

Дуже симпатичні відвідини мав табір 3. жовтня 1915. р. Приїхав великий учений і вели- кий приятель українського народу — Єнзен. Із зверхнього вигляду непомітна людина в сірому, зношеному пальті і такому самому крилатому капелюсі, нічим іншим, поза тим своїм сірим, простеньким виглядом, не подобав, цей гість, що висів з вагону третьої класи, на того вели- кого Єнзена, якого знає увесь світ. Його прий- мали в таборі самі українці, без ніякої спонуки управи, бо д-р Билинський, що орудував тією гостинію і сходинами в його честь, виступав у приватному, не урядовому характері. На тих сходинах була привітана вся наша інтелігенція і всі члени управи; ці останні — як наші гості. Учений мав довшу промову, навіяну неприхил- ливою симпатією до нашого народу, виявляючи основне знання української історії і умовини життя нашого народу. Говорив розважливо, по- волі, без риторичних прикрас і обдєснавої мас- ноти, — по німецьки. Гарну свою промову закін- чив зверненням в наш бік побажанням єдності Тарасовими словами: „...і єдиномисліє нам пі- шли!“ Крім цієї цитати, наводив кількакратно Шевченківські уривки по українськи. Салє гре- міла від оплесків і окликів „слава“. Опісля при- сівся учений до стола, де розтанувався хор і на- солоджувався українськими народними піснями. Текст деяких собі записував. (Далі буде).

Розправа за вбивство міністра Перацького.

СІМНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ЛЕБЕДЬ У ВАРШАВІ ЯК ДАЦКО.

Нині почалася розправа в год. 10.50.

Як перша зізнає свідок Хая Вронцберг. У перших днях вересня 1933 р. за посередництвом бюро „Полькоміс“ спровадився до неї молодий чоловік, що подав себе за Осипа Дацка. Мешкав до перших днів грудня 1933 р. Предложив особистий документ тотожності, що його видав магістрат у Львові на прізвище Дацко. Говорив, що приїхав до Варшави зі Львова на студії. Річч мав у вільні. Жив спокійним життям. На якийсь час перед випровадженням Дацка, телефонували до нього зі Львова. Розм'як просив повідомити Дацка, що батько доручує йому завітати у Варшаві ще тиждень-два. Так теж довго Дацко мешкав у свідка. На передостанній виїзду чи в сам день виїзду свідок завітала в пережінкувати якусь ланку, з якою розмовляв Дацко. На запит предсідника чи може піднести цього Дацка серед підсудних, свідок вказує на Лебеда. На внесок прок. Желенського суд стверджує, що в слідстві свідок подає ще кілька подробиць, яких сьогодні не пам'ятає, м. ін. — що Дацко подавав себе за полка. На запит д-ра Ганкевича свідок подає, що Дацко виправлявся мабуть 4. грудня, кажучи, що їде на дальші студії до Парижа.

Дальший свідок Генрик Вронцберг зізнає, що О. Дацко мешкав у свідка в Варшаві при вул. Злотий 59 від вересня до грудня 1933 р. Свідок зізнає так, як його дружина. Додає лише, що цей Дацко як спроваджувався, показав два документи: документ тотожності, що його видав магістрат і військову книжечку.

НА ЧИЙ ПРИКАЗ ВБИЛИ МІН. ПЕРАЦЬКОГО.

Свідок Дмитро Бубен, аспірант сл. поліції в Варшаві, зізнає, що 15. червня 1934. після вбивства мін. Перацького був на трасі втечі збивника. У розмові з ком. Пйонткевичем піддав думку, що з огляду на спосіб убивства треба взяти під увагу теж український елемент. Свідок був теж при перешукуванні пляща, який найшли на дорогах. У кишені найшли жовто-блакитну стяжку, як свідок зазначив, була це серійна стяжка, які роблять українські т-ва з нагоди різних національних свят. На приказ своєї ж свідок переав ревизію в захисті при вул. Вольський 42. Згідно з повідомленням залізнично-комісаріату в захисті цьому мешкала особа, на 15. червня пропала, а свої речі оставила. Як свідок переглядав книжку зголошень, зазначив там назвище Володимира Ольшанського, з яким стрічався вже під час своєї служби у Сх. Галичині, як із назвищем, відомим в українськоморусі. Від управителі захисту довідався деякі подробиці про того Ольшанського. Стали тоді пригадуватися, чи не має він чого спільного з убивством. Свідок перешукав теж речі Ольшанського, переслухав персонал захисту і двох його льокаторів, а на другий день привів у правління Берову до сл. судді на перешукування. Їх показали фотографії. Бєрова не пізнала жодного.

24. червня свідок дістав перші довірчі вістки, що виразно спрямовували підозріння проти українців. Інформатор подав м. ін. назвище Федір як того, що міг бути втягнений в справу убивства, головні в першій половині червня, коли 9. чи 10. був він у Польщі, приїхавши поїздом з Данцігу.

25. червня свідка вислали до південно-східних воєводств, щоб поінформувалися про подальше убивство й есентуальних виконавців убивства. Він був у Львові. Стрию та Калуші. Із рапортів, що їх опісля зложив, виходить, що вбивство вийшло споміж українських націоналістів. Як виконали убивство задля демонстрації. Приготували замах один із студентів українців, що після якогось замаху у Сх. Галичині втік до Чехословаччини й відти вислали його до Польщі. Назвища цієї особи не подаю, також опису особі.

Крім того свідок довідався, що ця особа була в Кракові та Варшаві, відки виїздила і на нове верталься. Серед діячів ОУН сперечалися, хто видав постанову вбити міністра, закордонний провід чи кравей. Переважила думка, що постанову вийшла з закордону, а виконати убивство поручили кравеюму пр. волоні. Агенції мали виконати під час побуту мін. Гебельса

у Варшаві, одначе з технічних труднощів виконали після виїзду мін. Гебельса. По повероті зі Сх. Галичини свідкові приказали перевести ревизію в мешканні, де жила під назвищем Ванди Квєчєвської, як опісля виявилось, підс. Гнатківська.

Д-р Ганкевич вносить, щоб суд віднісся до вказівки свідка, щоб вказівка зазначила його від службової тайни й виявила назвище інформатора, бо акт обвинувачення згадує, що підс. Бандера й Лебедь намовляли Гр. Мацейка, аби виконав убивство, тимчасом св. Бубен дістав вістки, що приказ до вбивства дав закордонний провід, а кравей лише виконав його.

Прок. Желєнський спротивився внескові оборони, бо до вістки, що її склав свідок, не треба прив'язувати надто великої ваги, а ця теза не суперечить теж тезі акту обвинувачення. Рівнодушне теж тому, що прокуратурія перешукує свою тезу не на основі інформацій, що їх подає свідок.

Д-р Ганкевич і д-р Павенський піддержують далі своє внесення зазначуючи, що роблять це для добра виміру справедливості, та щоб устійнити, хто був справжнім убивником. Прокуратор вносить не брати внеску під увагу, бо обставина, що її подає цей інформатор не може вплинути на зміст присуду. Прокуратор дивується, що обороні залежить на виявленні інформатора, який не мав впливу на ніяку акцію, зв'язану з убивством і добуває в цьому бажання оборони демонструвати і затемнити зовсім інші перспективи цієї справи. До інформатора цього не відноситься прокуратор як до інформатора, який скріпив обвинувачення. Цей інформатор не мав досі впливу, ані не буде його мати на будуче на силу акту обвинувачення ані на присуд. Виявлення цього інформатора не має оправдання ані для підсудних ані для самої ОУН.

Обор. д-р Л. Ганкевич відповідаючи прокураторові підкреслює, що оборона не заступає тут інтересів ОУН, тільки боронить права і справедливості.

Трибунал відкинув внесок оборони з таких мотивів: виявлення особи інформатора не має значення, бо фатичні умовини, які він подає, в нічому не змінюють тези акту обвинувачення про лавову Мацейка до вбивства мін. Перацького і не можуть вплинути на зміст присуду.

На дальші питання оборони св. Бубен вказує, як зродилася в його концепція, що вбивства доконали українці.

ТРИ КОНЦЕПЦІЇ ПРО ВБИВСТВО МІН. ПЕРАЦЬКОГО.

Далі свідок подає, що в ніч до вбивства міністра розшуки пішли в трьох напрямках: поліція перешукувала ревизії між українцями, євреями і між комуністами. Опісля свідок оповідає про зізнання, які склав перед ним студент Краєвський. Він бачив на вул. Фоксаль двох чоловіків, одного брудного, другого темного блондина, причому опис цього останнього відповідає описові Ольшанського. Свідок переслухав теж приватного урядовця Даяру, який напередодні вбивства міністра бачив у лезенковським парку двох чоловіків, які вели притиснутий балачук до українськи. Свідок підкреслює, що оборона але аргумента деякі устатки його зізнань, в першу чергу зізнання про конфіденціальні інформації. Інформатор заявив тоді свідкові, що в колах ОУН дискутують, чи убивство вийшло від кравей чи закордонних вол ОУН.

На питання оборони свідок описав речі Ольшанського, які знайшли в захисті, в першу чергу теж і пляш. На питання прокуратора додає, що такі створено спеціальний слідчий апарат зі суддею для справ надзвичайної ваги, кожний з представників слідчого уряду лів самостійно розшуки. Свідка Краєвського прислали до св. Бубена.

По обіді, перерви заявляла св. Маринка Кудимська, служавця Вронцбергів. Одного дня притиснув гроші для Дацка, якого не було в хаті. Свідок вказує на підс. Лебеда як на згаданого Дацка.

200 ЗОЛ. КАРИ ТА ОДИН ДЕНЬ ТЕМНИЦІ ЗА ЗІЗНАННЯ ПО УКРАЇНСЬКИ.

Св. Віра Євєнська, яку привезли в в'язницю у Львові, заявляє, що буде зізнаватися по українськи, хоч польську мову знає. Трибунал покарав свідка за відмову зізнань тивною 200 зол.

ГРИПА

простуда, ревматизм, артритизм, полімієліт, з зимою панують людськості. Проти цих недомогань уживаємо таблеток Тоґал.

ToGAL

ПРИНОСИТЬ ПОЛЕКШУ ТИМ, ЩО ТЕРПЛЯТЬ.

зі заміною на випадок нестачливості на 10 днів арешту. Виходять свідок поодорожля підсудних піднесенням руки та окликом: „Слава Україні“. На внесок прокуратора суд при допомозі знавця-посередника устійнив значення цього оклику і покарав свідка за відмову зізнань по польськи, бо як студент львівського університету знає польську мову. Після того свідок заявляє, що буде зізнаватися по польськи, бо знає, що в польським суді мусить зізнаватися по польськи.

На питання предсідника чи брав участь в ОУН, свідок відповідає: „У слідстві своїм зізнаннями обтяжив я деяких підсудних. Тепер заявляю, що ці зізнання змусили поліційними тортурами, бо мене переслухували 4 дні на морозі. Тепер мені соромно, що я був такий слабкий і що сказав такі ганебні зізнання. Вважаю це злочином“. Далі свідок, не зважаючи на напівмення предсідника, починає вихвалювати ідею ОУН, зазначуючи, що буде їй вірний до смерті.

Предсідник перебиває свідкові та перестерігає, що не варто висловлювати агітаційної промови. Свідок всетаки намагається говорити далі та підносить оклики. Предсідник приказує випровадити свідка зі салі. Коли поліція виводить свідка зі салі, він далі підносить оклики в українській мові. Предсідник проголошує постанову суду, якою засуджено свідка на два дні темниці.

Опісля суд відчитував зізнання свідка з 21. квітня, в яких він відкидав свої зізнання з вересня 1934. Свідок ствердив тоді, що попередні його зізнання були неправдиві, та що для висвітлення справи постійно зложити нові, щирі та правдиві зізнання. До ОУН вітнули його 1932 р. та призначили до організаційного реферату. При кінці 1933 іменували свідка технічним шефом у пропагандовому рефераті. Опісля свідок говорив широко про свою діяльність при кольтпортажі нелегальної літератури та про співпрацю зі Сполським, Царем і Николишином. Подів також міся, де були силали літератури ОУН.

Опісля прок. Желєнський заявив, що засудження Горницького на два дні темниці не вичерпує справи його поведінки сувороти суду та мусить мати дальші наслідки. Горницький допустився в цій салі двох пролив: сказав, що його тортурували, а саме що його держали на морозі, а це є нікчемна, хоч незручна брехня, бо його переслухували 7 і 8 вересня. Другої провини допустився тим, що тут на салі накликав до держави і зради. Так допустився він провини з 6 140 і 154 к. з. та ще пав осуджує

АПОЛЬО

Нині святочна прем'єра
архитектору
вирібні Параманту а. н.
В гол. роли Sir Guy Standing i Rysh. Cromwell

АННАПОЛІС

Герой фільми „Бенгалі“
створив нову фільму,
яка за цитувала світ.
Фільма, яка залишиться в пам'яті глядача.

такі виступи свідка і вносить переслати до прокуратури відпис нинішніх зізнань Горницького, щоб його притягли до кари відповідальності.

Суд постановив взяти під увагу внесок прокуратора.

ВІДГОМІН НАПАДУ НА ПОШТОВИЙ УРЯД У ГОРОДКУ.

Св. Маріян Жураківський, який відспівує довгоречинцеву кару за участь у нападі на пошту у Городку, зізнає про подробиці цього нападу. 26 листопада 1932 р. як член організації ОУН свідок дістав доручення поїхати зі Станіслава до Львова, де мав ядати на нього на двірці невідомий мужчина. Цим мужчиною, як свідок описав довідався, був Березинський. Він завіз його до свого помешкання, де було вже кілька осіб, між іншими Білас і Данилишин. Свідкові доручили вернутись до Станіслава і доручити Ясінському, якого посадом був „Льодзько“, щоб приїхав до Львова, бо планують якусь „роботу“. Ясінський відповів, що до нічого не хоче мішатися і не поїде. По поверненні свідка до Львова свідок стрінувся знову на станції з Березинським, з яким пішов до його помешкання. Там був між іншими особами „Максим“, який показував зібраним план пошти у Городку і виразно говорив про напад. Він приділяв теж кожному в присутніх роль, яку мають виконати під час нападу та роздає зброю і маски. Після того присутні на нараді виїхали до Городка, де переночували в стодолі. Чергового дня пополюди Березинський викликав усіх зі стодолі, поділив на дві групи і обрані пішли на пошту. Свідок мав доручення стояти на коридорі. На свист учасники нападу вибігли з пошт. уряду, втікаючи до ліса. Там поділяли гроші; кілька було грошей — свідок не знає. Зате знає, що його група дістала 900 зол., які швидко вийшли у траві.

ЖУРАКІВСЬКИЙ ОБТЯЖУЄ ПІДС. ЛЕБЕДЯ.

У слідстві свідок доглядав на фотографії підс. Лебедя подібність зі згаданим „Максимом“, який у помешканні Березинського представляв план нападу. Свідок додає, що на фотографії цей мужчина мав вуси.

На запит предсідника, чи знає між підсудними цього Максима, свідок по довгій хвилині вказує на підс. Лебедя кажучи, що він є подібний до Максима.

На внесок прокуратора суд показує свідкові фотографії підс. Лебедя з актів справи, яку показували йому в слідстві. Свідок добачує подібність у цій фотографії до цього Максима з тією різницею, що цей Максим не мав вусів. На внесок прокуратора суд ствердив, що свідок зізнавав кількома наворотами як підсудний за напад на пошту в Городку і описав як свідок у цій справі рішуче пізнає підс. Лебедя як згаданого Максима. Суд доручив встати підс. Лебедю і свідок прикладається йому, заявив, що Лебедь є подібний до Максима.

Далі свідок подає, що його зізнання, які він склав перед розпратою у нашій суді не були правдиві в усіх подробицях, бо свідок хотів оминути наглого суду. Зате зізнання про Максима були правдиві. Три або чотири дні по нападі свідок з одним з учасників нападу стрінув у Львові цього Максима. Він заявив товаришеві свідка, що можуть вертатись до Станіслава, бо там спокійно і нема арештувань.

У нападі в Городку брали участь крім свідка з його гуртка: Данилишин, Білас, Максимів і Березинський. З часонисів свідок довідався, що під час нападу вбили членів ОУН Березинського і Старику.

На внесок прокуратора суд відчитав зізнання Жураківського, які він склав як підсудний і свідок, тому, що в його нинішніх зізнаннях доглянув прокуратор недокладності.

Після того предсідник відложив розправу в год. 4.50 до вівторка 10 год. рано.

ВРАЖІННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА.
(Телефоном від нашого кореспондента).

Варшава, 9. грудня 1935.

Сьогоднішній день був замітний двома моментами: черговою невдачею прокуратора через свідка аспіранта П.П. Бубена та демонстраційними виступами двох свідків українців. Св. Бубен пригадував своїми зізнаннями зізнання інсп. Пйонтевича, себе у низці подробиць, що торкалися втечі вбивника, погоні за ним і пер-

вісного слідства, відбігав дещо від акту обвинувачення. Особливо сенсацією була заява, що в 9 днів після вбивства свідок дістав „довірочні“ інформації не тільки про те, що вбивником є член ОУН, але і що серед краєвих членів ОУН йде спір, чи приказ до вбивства вийшов від краєвих чи закордонних властей ОУН. Сам прокуратор признав, що свідок „заскочив“ його своїми зізнаннями і старався вирівняти різниці між тим, що сказав свідок, а тим, що каже акт обвинувачення. Намагання оборони, щоб виявити імя того поліційного конфідента серед ОУН, який був особистим інформатором свідка, не мали успіху. Обор. д-р Л. Гемкевич пробував навіть такого „тріку“, що значево запитав, чи може тим інформатором був Федина, що викликало негачне відхилення того запиту. Таксамо предсідник відхилив оба запити обор. Шлапака щодо таємничої нагороди за виявлення вбивника чи поміч у слідстві. Цікаво, що при поважному виступанні зізнань того свідка і його попередників зі слідчої поліції можна було вимірювати, що інформатором Будного не був той інформатор, яким користувався ком. Федунішин-Дутелло у Львові, ані ком. Хоїранський у Катовицях, — іншими словами, тих інформаторів є безліч.

Другим згаданим цікавим та одночасно багато більше емоційним моментом у нинішній розправі були демонстрації свідків: Свенціцької і Горницького. Обое перебувають у слідчій в'язниці у Львові і вичікують своїх процесів. Омітик Свенціцької „Слава Україні“ пролунав досить неспостережено і радше повідомив про нього прок. Желенський, жадаючи офіційного перекладу і за протоколювання. Зате виступ св. Горницького був багато яскравіший. Коли Горницький, після того, як його покарали грошевою гризною за відмову зізнань, заявив, що готов зізнаватись по польськи, присутні думали, що він піде свідками Мигала і Малюци, чи хочби Спольського, Івасика і Макарушки, які всетаки здавалися у подробиці справи. Тимчасом Горницький зробив усім несподіванку: показався типом свідка, що досі у цьому процесі ще не виступав. Не тільки признається до приналежності до ОУН тепер, але і заповідає ту приналежність на будуче та користує з нагоди для виголошення революційної промови. Видно, що передбачував, що не дадуть йому II докін-

До статті „Поворот комуністичних настроїв“.

(Замітка.)

Стаття у „Ділі“ (ч. 327.) під наголовком „Поворот комуністичних настроїв“, як можна почути, викликає деякі непорозуміння. У цій статті треба брати під увагу не окремі уступи й речення, але всю її конструкцію та головну тенденцію. А тенденція статті яскраво антикомуністична: автор бо на тривогу, бо справді зріст комуністичних настроїв падає серед польських мас, а не тільки серед українських, особливо на північно-західних землях, сигналізує і така поважна польська преса, як консервативний „Час“ та „Варшавські Досвідки Народу“ в одній з передовиць. Превдоподібно найбільше непорозуміння може викли-

кати той уступ статті, в якому говориться про Соалі, зокрема про колахов. Автор статті не твердить, що так є в дійсності, але стверджує, що серед наших мас внаслідок їх нужди і темноти та під впливом різноманітної пропаганди зароджується тут і там помилкове переконання, що на Оході крапає. Чейже комуністи не заспокають воєню в попелі та використовувати нужду села для своїх цілей.

Про потребу боротьби з небезпечними прокомуністичними настроями „Діло“ помістить в одних окрему ширшу статтю.

Викрили змову на життя короля Юрія II.

З Атен повідомляють, що тамошній владі безпеки адалося майже в останній хвилині викрити змову на життя короля Юрія II. Змову організувала анархістична організація. Король

має вбити бомбою як переїздив улицями Атен на свято відкриття нового шпиталю. Арештували кількадесят змовників, а при ревізії знайшли багато бомб і багато зброї.

Дальші кроваві заворушення в Каїро.

КАІРО, 9. 12. ПАТ. В Каїрі прийшло нині знову до нових кровавіших заворушень. Демонстранти переходили улицями міста, обкидали камінням автобуси та ліхтарні. Коди юрбу вівзвали, щоб розійшлася, а вона далі напирала, дозичі дава саблю та тяжко ра на одного демонстранта. Урядових будинків беруть відділи піхоти.

Вчора прийшло до нових заворушень на місцевому відділі та в торговельній школі. Заворушення тривали до пізньої години вночі. Вчором проголосили відозву до населення, яка заповідає, що на випадок дальших заворушень ажнуть строгих репресій.

В 16-ті РОКОВИНИ СМЕРТІ
Д-РА СТЕПАНА ГАСЮКА

сотника У. Г. А.

відбудеться

Поминальне Богослуження

в середу, 11. XII. 1935 в церкві Володської в год. 8 р.

чити і тому говорив дуже швидко, безупинно, не звужуючи на переривання предсідника.

Коли бачив, що такі говорити не може, обмежився до революційних окликів, за які його силоміць вивели зі салі. Інша річ, що у слідстві поведиася Горницький цілком інакше і між іншим найбільш засипав Раку та розкрив подробиці вбивства дир. Бабія, за котру то справу мабуть буде відповідати перед львівським судом.

Яким цілком іншим типом молодця був св. Жураківський, відомий уже як фізично і духовно слаба людина з процесу Біласа і Данилишина, колишній конфідент станіславської поліції, що вийшло було наверх у самбірському процесі. Жураківський відспівує довгоречинцеву кару за напад у Городку і виступав з оголеною головою у визначній одежі, блідий і марний. Промовляє відразу по польськи, говорить усе, що знає і хоч не вказує на Лебедя, як організатора городецького нападу, з цілою рішучістю (як у своїх слідчих зізнаннях), то всетаки сильно його обтяжує. Різкий тон прок. Желенського видно збір спантелику до решти того свідка, який залишив гнітуче враження руйни живої людини.

Як зауважимо існує проект вести розправу до 18. ц. м. включно, потім перервати її до 27. ц. м. з огляду на латинські Різдвяні свята. В такому разі присуду треба би очікувати у перших днях (мабуть 4.) січня 1936 р. перед нашим Різдвам.

(ік).

ДИМІСІЯ ЕСПАНСЬКОГО УРЯДУ.

МАДРИД, 9. XII. ПАТ. Еспанський уряд подався до димісії.

Приємна та цікава лектура

це збірка оповідань

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

ЛИПНЕВА ОТРУТА

Ціна: 1.40 зол., з парасилкою 1.70 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла“ Ринок 10.

НОВІ РАДІЄВІ ЛАМПИ TUNGSRAM

ЦЕ ЗАПОРУКА ЯКОСТІ НОВОЧАСНОГО ВІДБІРНИКА

Настя Волошин дійсно стигматизована.

РАНИ НАСТІ.

Одною з рішучих ознак справжньої стигматизації є те, що стигматичних ран не можна змазати. Так сталося і з Настею. Держали її в шпиталіх впродовж чотирьох тижнів, джували її, як уміли, вичерпали всі лікарські засоби — а чи аналізували рани Насті? Вона вийшла зі шпиталю з такими самими ранами, з якими і ввійшла підчас екстази відновлюються — так само, як це було перед тим, коли вона ще не була в шпиталі. Ці рани ніколи не роплять, ані не ропчи. Кожен лікар легко зрозуміє, що це взагалі не їх „стилі“, бо колись ропіли, то як могли би однокровними задержатися впродовж пів року, що тижнями заклеплюватися і знову відновлюватися? Не знаю, на чому опер д-р Радло своє твердження, що рани Насті в яворізькому шпиталі проявляли „ознаки роплення“. Можливо, що це був якийсь такий хвилюючий наслідок його лікування Настиних ран. У життєписі признає стигматизованих осіб (впр. Тереси з Консеррейт, Гемми Гальгані) також знаходимо, що їх рани розкривалися, коли їх лікували.

В лікарському справозданні в „Експресі“ кається, що дерматологи узнали, що ніби „рани Насті на руках і стопах повстали наслідком чистого, бруталного дразнення шкіри, а на грудях клітці наслідком зранення якимсь гострим предметом і дальшого дразнення шкіри пальцями“.

Шаную опінію спеціалістів лікарів щодо хворобливих проявів, які їм добре відомі зі соток і тисяч випадків. Та нехай ці фахові львівські дерматологи скажуть, скільки випадків дивних стигматичних ран мали вони перед Настею Волошиною? Перший раз у своєму житті вони побачили їх на Насті — і забилися в пророки! У селі Млині в свідки на те, як повстали рани Насті. Колись було під присягою переслухати їх, ніж подати таке грубе і наглядно неправдиве „пророцтво“. Настя вже в Млинах відповіла одному такому: „Кладіться ви на моє ліжко та робіть те, що я роблю, а я буду на все дивитися: чи то можна так, як ви кажете“. Якщо Настині рани від зранення, то чому ж їх у шпиталі не витягували?

Зрештою важке і рішальне тут те, яким способом рани Насті щораз відновлюються — закладені відкриваються. Просто логіка каже, що таким способом ті рани мусіли й повстати. Це основна проблема щодо ран Насті. У львівському шпиталі, впродовж трьох тижнів, Настя мусіла мати бодай три екстази й три рази мусіли її рани відкриватися (інакше були би зафіксовані). Значить, шпитальні лікарі мали нагоду наглядно переконаватися, як відкриваються рани Насті. Влаштували на це повинно було лікарське справоздання, покласти головну вагу, спеціально висунути його, ясно устійнити й критично заналізувати. А в справозданні справді вже не підносить закиду про „ощущення“ Насті, але мовчить про те, яким способом рани відновлюються — критично не устійлює цього, тільки описово згадує, що рани Насті „в часі обіду, нагло сказала, що не буде їсти, положила на ліжко і відкрила попи, на котрих були видні рани, з котрих виділялася кров“. Знаючому аж надто ясно, що справоздання тут доцільно замовчує, що це діялося безпосередньо по екстазі. Як я був при Настиній екстазі, Настя лежала на ліжку в чоботях і зашита на грудях. Коли збудилася, сама в тієї хвилини сказала: „Кров на ногах і на грудях“ (на руках тоді не виступила кров, але аж в свіжому платині підчас екстази). Дійсно так і було. Рани були свіженькі, шойно отворилися, а сітка кров забарвила бандаж на ногах і сорочку. Чи чижеж тут якийсь дряпання?

Лікарське справоздання мовчки між стрічками, також признає, що Настині рани відкриваються підчас екстази, що тут виключене всяке „ощущення“ і всяке штучне дряпання. Воно кичається словами: „Наукове вислідження нападів Насті тяжке, і навіть по 40-денній обсервації неможливе“. Коли порівняємо цей вислід тритижневої обсервації лікарів спеціалістів з бурлючим твердженням „Експреса“ з 29. X. п. р., що ніби „одні тижень побуту (Насті) в шпиталі вистарчили також для повалення інших легенд“, то пригадується нам славний колись д-тєп львівського „Monitor-a“:

„Pojechali Gross und Wild
Wiedeńskimi szlaki,
Powrócili klein und mild —
Powiedz: kto to taki?“

Це остаточне „пояснює“ твердження лікарського справоздання — це наймудріше і найправдивіше слово в цілому тому справозданні. Воно індиректно, але зовсім вирізно, признає, що стигматичні явища Насті правдиві й оригінальні, що Настя дійсно стоїть у ряді стигматизованих осіб та що лікарі спеціалісти безрадіє супроти тих явищ взагалі, а спеціально супроти стигматичних явищ Насті Волошини.

Колиж так, то якжеж лікарське справоздання могло без усякого слова спротиву й критики залишити в собі, як складову частину, твердження дерматологів, що ніби рани Насті повстали штучним дряпанням і штучним поколенням? Тим своїм твердженням дерматологи обстоюють думку, що ніби стигматичні явища Насті штучні — значить дерматологи пояснили й розв'язали проблему Насті і то дуже просто. А справоздання кичається признанням, що проблема Насті науково покищо не дається розв'язати! Бачимо, що це справоздання само собі суперечить в основній справі — а ця суперечність цілком розсаджує його. І розуміємо, чому справоздання штучно замовчує, тушує проблему відновлення Настиних ран. Тим способом воно хоче скрити або бодай ослабити теперішність, яка розсаджує його.

Та я тому зовсім не дивуюся. Ще раз скажу: Лікарі попали не на свою річ, а Настя Волошина стала „знаком, котр-му будуть суперечити“.

О. д-р Г. Костельник.
(Далі буде).

Горячкові зброєння Злучених Держав.

ВАШИНГТОН, 9. 12. ПАТ. Секретар департаменту війни Держ у річній асці для президента повідомляв, що число воєнних у найближчому бюджетовому році збільшиться до 165.000 старших з 11.979 до 14.000. У вересні Держ проєктує будову щороку по 500 літаків так, щоби по п'яти роках Злучені Держави могли мати 4.000 нових воєнних літаків. Американський нарід — кичить Держ свій авіт — дійшов до перекопання, що збільшення та модернізація засобів оборони є необхідні.

ВІД НИНІ
ЛИШЕ ПІДМІНКА КАВИ
'ПРАЖІНЬ'

Морські наради в Лондоні почалися.

ЛОНДОН, 9. 12. ПАТ. Нині в год. 10.30 рано відкрили у Лондоні морську конференцію, одну з найважливіших морських нарад по війні. Наради йтимуть в льокарненській залі Форіс Офісу, в якій 1926. р. підписали льокарненський договір. Нараду відкрив прем. Болдуїн, описав промовляли представники: Злучених Держав, Австралії, Канади, Франції, Італії, Ірландії, Італії, Японії, Нової Зеландії і Південної Африки. Наради йтимуть при закритих дверях.

Контрреволюція на залізницях.

„Гудок“ з 5. грудня подає нову вістку про нові прояви саботажу. На станції Ворожба західної залізниці устійнили кількадесят вивалків, що бодай розриваєть. Слідство виявило, що залізничні в цьому залізничні майстри Ворожба і Сидоренко. Їх притягнуть до судової відповідальності за свідоме підривання з метою скопиритувати стаханівсько-крижівські методи праці (Р.О.)

З відчитової салі НТШ у Львові.

Під увагу всім українцям.

Комісія Мови при НТШ улаштує реферати й дискусії на теми, що вляжуться з наукою української мови в сучасній школі. В останньому часу були два реферати К. Кисілевського, а саме на теми: „Старо-українське письменство в новій гімназії“ та „Переклад Літопису для школи“. Референт підкреслив цінності наших пам'яток та зазначив, що не можна цієї лектури обмежувати до найменших розмірів, але в тісній рамці програми треба вложити найкращі й найлегші частини оригіналу і аразкові переклади. Аналіз старої літературної мови займає, але потрібні дедуктивні пояснення тексту, як що йде про зміст. Переклади мусять мати всі прикмети новітньої літературної мови з невеликим числом архаїзмів. Книжечки до старого й середнього письменства в перекладах повинні подавати молоді цікавий культурно-історичний та виховний зміст.

Після дискусії Комісія подає до відома українців такі напрями: 1) Треба прочитати в перекладі та в оригіналах короткі винятки із Слова Іларіона. Життя Теодосія. Подорожі

Паніла. Літопису (зокрема галицько-волинського). „Поради“ Вишенського, козацьких літописів. 2) Найбільше уваги треба звернути на Слово про похід Ігора. 3) Ця лектура має на меті виховати любов і пошану до нашої старовини, зазнайомити молоді з культурно-історичними основами нашого життя в порівнянні з чужими творами; тому вона не повинна на перетяжувати подробицями, але ядро освідомлювати про змістове багатство наших пам'яток.

Комісія прохає всіх українців листовно подати свої думки до чергових питань з обсягу граматичної термінології, літературного заголошування слів нового літературного словництва, перекладів, підручників та гуртків рідної мови. Виді.

Ляльки, забавки

по найдовших цінах поручає клієнка ляльок
СТАНІСЛАВ ЦЕТНЕР
ЛВІВ, УЛ. СИКСТУСЬКА 4 (Готель „Літа“).

Премієр голяндського уряду про Україну.

Пішуть нам з Амстердаму.

Проф. В. Куайв, суперінтендент української еванг. церкви, з нагоди своєї обізнаності Голяндії відвідав цими днями прем'єра голяндського уряду д-ра Г. Колейна. В розмові з ним про українські справи на Соа, Україні висловив проф. Ку-

айв д-рові Колейнові подяку за те, що голяндський уряд досі не визнав Совітів. У ціліх їх розмові проявлялися величезні почуття й т-ра Колейна до українського народу взагалі. Український маріа звання д-рові Колейнові з його побуту у Львові.

Припинення екзекуцій льокаторського податку.

Згідно з постановою ст. 12. декрету президента з 14. листопада ц. р. про податок від помешкань відписано заздалегідь податок від льокатів, який повстан до 1. січня 1936. р. від одного і двоімнатних помешкань. Тому, що ці постанови обов'язуватимуть швидко від 1. січня 1936. р. міністерство скарбу обізнано з 29. листопада ц. р. Л. Д. В. 38453/1/35 доручило, щоб скарбові

уряди припинили екзекуції, які ведеться, щоб стягнути заздалегідь від льокаторського податку та екзекуційні кошти, які повстали при стяганні податків. Міністерство скарбу висловило у своїм обізнанку, що ст. 12. згаданого декрету обізнано, що належить льокаторського податку від помешкань за IV. квартал 1935. р. 60 декрет відписує податкові заздалегідь до 1. січня 1936. р.

Характеристичний комунікат про бомбардування шпиталю.

АСМАРА, 9. 12. ПАТ. Агенція Стефані зазначає, що в Десі у хвилині, коли його бомбардували італійські літаки, було 10.000 воєнків. Місто боролилися протилетунські гармати і скоростріли якими обстрілювали переслідували 18 італійських літаків. Літаки бомбардували лише військові об'єкти: магазини муніції, летовище, телефонічну централю і військовий табір. Згідно з

італійськими інформаціями у шпиталі Червоного Хреста не було поранених, але була там військова влада. Летунська розвідка ствердила, що всі намети на летовищі і в інших місцях озброєні були Червоним Хрестом. Сестру милосердя американку і кореспондента Аваса ранили під час переполоху самі обстрілювали.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні збори Супрому.

В минулу неділю відбулися Загальні Збори СУПРОМ-у (Союз Українських Професійних Музик) у Музичному Інституті ім. М. Лисенка. СУПРОМ об'єднує тепер 59 членів, які працюють

створити конкурсні нагороди для авторів-композиторів і закупити в горах дім на відпочинок для членів.

Загальні Збори одноголосно вирішили надати почесне членство заслуженим українським музикантам і співакам: Сальомеї Крушельницькій, Модестові Мендінському та Олександрові Носа-девичеві.

Загальні Збори признали абсолютною уступачий Раді і майже одоголосно вибрали нову

Найкращий дарунок

у 5-ох секціях: педагогічній, композиторській, музикологічній, виконавчій та утилітарній Законом СУПРОМ-у влаштовано два самостійні концерти. Крім того члени брали участь у 35 імпрезах. Створено теж видавництво, яке видає твори композиторів, об'єднаних у композиторській секції та подає справу висилки творів композиторів за кордон. Рада СУПРОМ-у задумує улаштувати в Музеї НТШ виставу українських народних інструментів, наладити тісну співпрацю з видавом „Прогресу“ у справі популярних музичних творів для села і т. д. Висхіді рішено теж

Виріб першорядних одягів для Пань і Панів
І. М. Каролінський — Коперника 28, Львів,
порукає

бравня, смокінги, фрак, футра, пальта і ш. до мри для Панів та костюми і плащі для Пань з власних і повирібних матеріалів по революційно низьких цінах

Регстрація худоби 1. січня 1936 р.

Рада народніх комісарів оголосила постанову, що голова уряду господарської статистики переведе регстрацію худоби на прототипі цілого ОРСР, крім підбігування околів. Регстрація об'єктів не тільки розату худобу, але також візці, кони, мули, осли, верблюда, безрогої та устійнять число вулів в усіх колхозах, державних господарствах і кооперативах. Крім того рада народніх комісарів доручила районним філіям тресту „Заготскот“ до 20. грудня ц. р. подати дані про доставку м'ясного контингенту. Всіх, які будуть скривати худобу перед регстрацією, притягнуть до судової відповідальності. (РО.)

Фабрика хемічних виробів О. Левицька і С-ка

У ЛЬВОВІ, вул. КОРДЕЦЬКОГО Ч. 51.
Телефон 60-04. ПКО. 503-881

порукає власні вироби найкращої якості
Пасту до взуття „Елегант“ терпентин.
Пасту до взуття „Елегант“ воскову
Пасту до підлоги „Французька маса“
Віск комбінований до підлоги
Васеліну до шкіри

Синку до білля

понадкову і короновою

Шари до чобіт. — Віск шевський. — Силу шевський.

на св. Миколая

Рад у такому складі: д-р Н. Нижанківський, голова; дир. Барвінський, проф. Шухевич, проф. Савицький, проф. М. Колесса та д-р Лісовська, члени Ради. До провірної комісії ввійшли: д-р Ст. Людкевич, д-р З. Лиско і д-р Р. Криштальський.

Комунікат.

Повідомляємо ще раз наших П. Т. Відборців у Львові, що наші розвозишки пастеризованого молока по домах мають поіменні легітимації, в яких є подана щоденна ціна за пастеризоване молоко та кавову сметанку.

Просимо П. Т. Відборців жадати, щоб вони показували ці легітимації і на випадок якихнебудь недокладностей повідомити нас про це на письмі або телефонічно.

Дирекція „Маслосоюзу“.

НОВИНКИ.

— Школа танців „Хоровід“ повідомляє, що у вівторок 10 грудня відбудеться продовжена година танців. Початок точно в год. 6-й веч. Гостям раді. Найближча лекція танців відбудеться вівторок 17. грудня в год. 6. і 8. 2—2

— В-во календаря „Дніпро“ (Тво Емігрантів) цим дуже просить усіх своїх шан. відборців негайно вирівняти належність за календар. Конт ПКО у Львові ч. 504.782. 2—2

— Маємо нову крамницю з капелюхами. Українських крамниць у Львові маємо досі так мало, що на кожну нову мусимо звертати спеціальну увагу нашого громадянства, щоб воно підтримало її і цим дало змогу їй розвиватись. Наше жіноцтво, що такі великі гроші дає заробляти чужим фірмам, повинно знати, що саме позачора повстала при вул. Пекарській 1а нова робітня капелюхів під назвою „Мі-ка“, яку веде відома з кількісній своїй праці у „Трух“ п. Міка Дрогомирецька. Останньої суботи посвятив нову домілку о. Домет Садовський у присутності представників наших промислових установ і деяких запрошених гостей. Фірма „Мі-ка“ винуват

Уживану одіж, білля, обшу мужеську, жіночу, дитячу для інвалідів, вів і сиріт приймає

УКТОДІ, Львів, Потоцького 48.

З провінції висилайте поштою. У Львові від беремо самі за писемні повідомленням.

на по модерному і має чималий запас жниакрших моделів останньої моди.

— Ректор Українського Вільного Університету в Празі, проф. д-р Олександр Колесса, виступив на святиній інсталяції в п'ятницю, 13. ц. м. у великій аудиторії філософського факультету Карлового Університету (вул. Бржегова 5) виклад: „Древована історія України середини XV століття“. Початок год. 10.30.

— Знесення рогацькових оплат 12. грудня. У зв'язку з президентським декретом про знесення мит, копиткового, постоевого і т. п., оголошеним 4. ц. м. прийшло на львівських рогацьках до гострих суперечок, бо власники возів не хотіли вже платити оплат, а міська служба держалася давних приписів і домогалася оплат. З урядових кол в'явлено, що декрет про знесення рогацькових оплат обов'язує по 8 днях від його оголошення, отже 12. ц. м. Чому не повідомлено про це загал інтересованих?

— Обнижжя цін у Станиславові. Ціникова комісія при міській управі в Станиславові вирішила новий ціник на м'ясо, його перетворити, м'яку та печиво. Ціник уводять обнижжя цін цих харчових засобів і почав уже обов'язувати. Поліція контролює продавців, потягаючи до відповідальності тих, що не придержуються нових цін

— Страйки в Польщі. У третьому кварталі ц. р. зазначено в Польщі 372 страйки, що охопили 1.769 заводень праці. Страйкувало 49.704 осіб. Найбільше страйків (86) було в будівельному промислі, при чому взяло в ньому участь 15.940 осіб.

ЦЕ БОМБОНЕРА З ПОМАДКАМИ ФОРТУНИ НОВОЇ

— Спростування. У зв'язку з поміщеною з „Ділі“ з дня 17. 11. ц. р. ч. 308 у відділі „Новинки“ нотаткою п. н.: „Як на провінції бавляться“ прохаю на основі § 19 пресового закону помістити отсе спростування: Неправдою є, начеби дня 11. листопада ц. р. в реставрації Гамера в Бурштині забавлялося товариство і до комплекту взяло підписаного, як місцевого посадики міста; неправдою є також, щоб в часі тої забави влізхили монополюка, а акції всі учасники перейшли від чорок до кулаків, якими почали себе взаємно гласкати; неправдою є, щоб вислід цієї забави був такий, що кількох П учасників вийшло з неї менше або більше побитих, а одного окрівазавого мусіли відвезти до дому, де лікар робив йому застрики на отверезіння. Зате правдою є, що дехто з тутешньої інтелігенції, серед них і підписаний, попросивши перенесеного до Львова начальника тутешнього суду, пішли до реставрації Гамера на снідання, що учасники цього короткого снідання поводитися ввесь час зовсім спокійно і що ніхто із цього товариства не був побитий, а тим менше скрівавлений, як також, що нікому із присутніх місцевий лікар не давав застриків на отверезіння. Залучую висловати правдивого пованання — Василь Мигас, посадики міста Бурштина.

— Еміграція і рееміграція в Польщі. В часі 10 місяців ц. р. вийшло з Польщі 47.935 емігрантів з того 18.666 до країв європейських і 29.269 до країв позаєвропейських. У цьому самому часі повернуло до Польщі 34.551 осіб, з того 33.127 з європейських і 1.424 позаєвропейських країв.

— Проти пияття етеру. Євгенів товариство звернулось до міністерства суспільної опіки з проханням загострити приписи щодо продажу етеру, яким наркотизується тепер сільське населення на з'ході з великою шкодою для здоров'я. На польсько-німецькому пограниччі пють етер мешканці кількадесять сіл.

